

Župnijska Oznanila Trnja in Zagorja

12. Nedelja med letom

23.6.2024

Leto XXII., 25 (1175)

ALI ŠE NIMATE VERE?

Današnji evangelijski odlomek se zdi prava provokacija. Učenci se mučijo, da bi vihar ne potopil čolna, Jezus pa spi. Še več, ko ga vseeno prebudijo, jim očita, da so strahopetni in brez vere. Kaj hoče reči s tem? Naj tudi oni počivajo in verjamejo, da se bo vse samo naredilo? Mar ne pravi celo pregovor: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal. Za kaj pravzaprav gre? Kaj naj bi pomenilo to Jezusovo spanje in v čem je zgrešeno delovanje apostolov?

Če pogledamo še enkrat v čoln, bomo videli, kako si apostoli predstavljajo, da je vse v njihovih rokah. Tako so zaposleni s svojimi strahovi, da pozabijo celo na to, da je na krovu z njimi Bog sam. Jezusov očitek, ali še vedno nimate vere, je v prvi vrsti opomin, naj ne pozabijo na Božje načrte in Božjo bližino.

Drugi opomin, ki ga daje Jezus učencem, je povezan z reševanjem težav. Ne smemo pozabiti, da brez njega ne moremo storiti ničesar. Bog je, ki vse rešuje, na nas je, da si prizadevamo in zaupamo.

In še tretji poduk: Občestvo! Tudi Jezus je del posadke, zakaj so v strahu pozabili, da bi ga tako pritegnili k iskanju rešitve. Kakor Peter so tudi drugi apostoli še vedno zaverovani v svoje moči, občestvo jih ne prepriča.

Ko Jezus stopi v življenje apostolov, se vse spremeni. Nam je to danes opomin in vabilo:

- Vera je v tem, da vse svoje načrte uravnavamo ob njem.
- Vera je v tem, da tudi težave rešujemo z njim, ki naše stiske pozna in nam želi pomagati.
- Vera je v občestvu. Kjer se dva ali trije združijo v molitvi, tam je Bog med njimi.

Jezusov očitek: »Kaj še nimate vere?« pomeni izziv k globljemu dojetanju sveta in stvari. Ne k dodatnemu brezglavemu hitenju, niti k lenarjenju, ampak k premisleku, kje je v našem življenju Bog in kje so bližnji.

Nastal je velik vihar in valovi so pljuskali v čoln, tako da je bil že poln vode.

On pa je bil na krmi in je spal na blazini.

Zbudili so ga in mu rekli:

»Učitelj, ti ni mar, da se potapljamo?«

In vstal je, zaprétel vetru in rekel morju: »Utihni!

Molči!«

In veter se je polegel in nastala je globoka tišina.

Njim pa je rekel:

»Kaj ste strahopetni?

Ali še nimate vere?«

(Mr 4,37–39)

Svete maše:

12. NEDELJA MED LETOM 23.6. Sv. Jožef Cafasso	Trnje Trnje Zagorje	8,30 Češčenje SRT za duhovne poklice 9h Za duhovne poklice in svetost duhovnikov 10,30 Za vse župljane obeh župnij
Ponedeljek 24.6. Roj. Janeza Krstnika	Klenik	8h +V čast Materi Božji v zahvalo, Klenik 25
Sreda 26.6. Sv. Ciril Aleksandrinsk	Palčje	20h +Silvo Česnik, Palčje 24, 30.dan
Četrtek 27.6. Sv. Erna Krška	Juršče Zagorje	19h +Hermina, Viktor in Milka Zadel, Juršče 58 20h Molitvena ura za duhovne poklice
Petek 28.6. Sv. Irenej Lyonski, škof	Zagorje	20h +Zora Fatur, Zagorje 51, 30. dan
Sobota 29.6. SV. PETER IN PAVEL	Trnje Zagorje	9h +Marija in Jakob Pavlovič, Klenik 6, obletna 10,30+Anton in Franc Štavar, Zagorje 36, obletna
13. NEDELJA MED LETOM 30.6.	Trnje Trnje Zagorje	8,30 Češčenje SRT za duhovne poklice 9h Za domovino, OOSDS Pivka 10,30 Za vse župljane obeh župnij

- **SLOVESNI PRAZNIK APOSTOLOV PETRA IN PAVLA** bo v soboto. Sv. maši bosta po nedeljskem urniku – ob 9h v Trnju in ob 10,30 v Zagorju. Lepo vabljeni na ta velik praznik apostolskih prvakov k sv. maši!

- **POSVEČENJE naših dveh novomašnikov** bo v soboto, 29.6. ob 17h v Kopru. Posvečena bosta g. **Luka Jesenko** iz župnije Godovič in g. **Mel Kovic** iz župnije Miren pri Gorici. Molimo zanj, da bi bila dobra duhovnika!

- **PRVO SV. OBHAJILLO štirih deklic** bo prihodnjo nedeljo v Zagorju ob 10,30. uri. Priprava za prvoobhajanke bo ta teden v sredo in četrtek ob 18. uri. Zanje in za njihove starše ter druge domače bo sv. spoved v petek, 28.6. ob 18h. Podpri mo jih z molitvijo, da se bodo dobro pripravile na prejem Jezusa v svoja srca!

- **KULTURNO DRUŠTVO LIPA** vabi v **torek, 25. junija ob 12. ur k sv. maši za domovino na ŠILENTABOR. Sv. mašo bo daroval vojaški kurat MILAN PREGELJ.** Po maši bo kulturni program in prijateljsko srečanje. Vabljeni!

GOSPOD, PREBUDI SE!

Zbudili so ga in mu rekli: »Učitelj, ti ni mar, da se potapljamo?« (Mr 4,38)

Podoba viharja, o kateri spregovori evangelij, nam ni tuja, vemo, kako je, če valovi pljuskuje v čoln, če veter lomi drevje in razkriva strehe. Kdo ne pozna ure, dneva, ko človeka kot oklep stiska tesnoba, da boli duša, kdo še nikoli ni bil viharjev notranjih igrača (Prešeren). Je kdo, ki še nikoli ni občutil strahu in morečega vprašanja, kaj bo z menoj!?

Strah človeka kar hromi. Kar sam od sebe se pojavi klic v tisto smer, od koder je še edina možnost za rešitev, k Bogu (mar ni pomenljivo, kako v trenutku tesnobe kliče Boga tisti, ki sicer nanj pozablja), kot zakliče psalmist: Zbudi se, Gospod, zakaj spiš, prebudi se, ne zavrni nas za vedno. Prava podoba vsega tega je današnji evangelij: viharjev vajeni ri biči v strahu vpijejo.

Gospod pa na krmi spi. Prilika o vihar- nem morju, ki je v Svetem pismu simbol sil teme, zla, tesnobe, je kot osebna pripoved slehernega človeka in kot zgovorna pripo- ved naših skupnosti, Cerkve, naroda: na poti smo, peljemo se na drugo stran, izpo- stavljeni smo preizkušnjam, ki nam nema- lokrat jemljejo pogum, ob katerih se nam

zdi, da se potapljamo, ne vidimo izhoda in rešitve.

Bog nam daje vedeti, da vendar ne spi, ve za nas, za naše strahove, pomirja – Jobu da vedeti, da je nesporen gospodar, ki ima pregled nad vsem: Kdo je zaprl morje z vrati: do sem pojdeš in ne dalje, tu se zlomi kljubovanje tvojih valov.

p. M. Benedik

NE VEM, ČE JE VSE TOČNO TAKO, KOT SO NAS UČILI PRI VEROUKU

Med mladimi so tudi taki, ki ne verjamejo vsega tako, kot so jih učili pri verouku. Nimajo problema s tem, da bi verjeli v Boga, v Jezusa, ne morejo pa se strinjati recimo, da so nebesa zgoraj ali pekel spodaj. Prav tako jim morda ne gre skupaj marsikatera predstava, ki jo imajo ljudje o Bogu, ki naj bi nas kaznoval, nam nalagal preizkušnje in podobno...

Ob tem mi najprej prihaja na misel sta- vek iz Evangelija po Janezu, ko je veliko učencev, ki so slišali Jezusove besede, da je on živi kruh in da ga je treba uživati, re- klo: »Trda je ta beseda. Kdo jo more po- slušati?« (Jn 6,60). Jezus je videl in vedel tudi za vse njihove dvome in spotikanja. Druga slika, ki pride pred moje oči, so pri- zori, ko Jezus na dan vstajenja stopi v sredo svojih učencev, a Tomaža takrat ni bilo med njimi. Drugi učenci so mu verjet- no z vsem žarom pripovedovali: »Gospo- da smo videli!« V živo si predstavljam apostola Tomaža, ki mu ni bilo nič jasno in je v svoji obrambni drži rekel le: »Če ne vidim ... ne bom veroval.« Situacija se je ponovila čez osem dni, ko je bil Tomaž skupaj z ostalimi učenci. Dogajanje nam je verjetno jasno. Dogodek zaključí Jezus, ki reče Tomažu: »Ker si me videl, veruješ? Blagor tistim, ki niso videli, pa so začeli verovati!«

Verovati ne pomeni, da verujem tisto, kar mi predstavlja jasno dejstvo. Ni mi tre- ba verovati, da imam oči, ni mi treba vero- vati, da imam prste na roki ... Vera je po- dobna zaupanju. V veri je pomembna svoboda, ki prinaša tudi možnost razmi-

sleka, svobodne odločitve. Večkrat želimo z mislimi postaviti predstavo tega, kar ve- rujemo, zato lahko pride do ustvarjalne pripovedi, ko nekdo na primer opisuje, ka- ko si predstavlja nebesa ali pekel. Osebno mi je pomembno, da verujem v obstoj ne- bes in pekla. Sam nimam potrebe, da bi umeščal tako eno kot drugo v prostorsko razsežnost, ki jo zaznavam v tem življenju s čutili, ki jih imam. Pri tem ne gre za mojo slepo vero. Bog nam ne naroča, naj se od- rečemo razumu. Ceni naš razum in želi, da ga uporabljamo. Čeprav ne razumem v polnosti, sklenem, da bom veroval. In ko se bom trudil razumeti, bom iskal v veri. Dejstvo je, da mnogi odrasli pozabijo na pot odraščanja, pot učenja, izpopolnjeva- nja. Na marsikaterem področju ostanejo na ravni svojega osnovnošolskega izobra- ževanja. Preprosto nimajo izziva, da bi de- lali korake naprej.

Ko so se pojavile težave pri razumevanju nauka, je Jezus svoje učence vprašal, ali bodo tudi oni odšli. Peter je odgovoril: »Gospod, h komu naj gremo? Besede večnega življenja imaš« (Jn 6,68). Mogo- če je res najlažje reči, da so to vse ene same pravljice in izmišljotine.

Verjetno je veliko težje vklopiti svoj miselni proces in poiskati pravega sogovornika ter svoje razumevanje poglobljati. Sodoben čas nam nudi številne možnosti za stranpoti, a tudi številne opcije za poglobljanje vere, raziskovanje, utemeljevanje ... Ni

treba, da se zadovoljimo samo s tistim, kar smo prejeli pri urah verouka. Z našim odraščanjem naj raste tudi naša vera in razumevanje vsebin iz nje. Ostane pa nam tudi prošnja Bogu, naj nas vodi in nam pomaga odkrivati življenje iz vere.

vzeto po: R. Friškovec, Ognjišče 6/2

Kaj se zgodi pri diakonskem posvečenju? stregli, ampak da bi stregel in dal svoje življenje v odkupnino za mnoge» (Mt 20,28). V liturgiji posvečenja je rečeno: »V službi besede, oltarja in ljubezni je diakon navzoč za vse.«

Pri diakonskem posvečenju je kandidat postavljen v posebno službo znotraj zakramenta svetega reda. Predstavlja namreč Kristusa kot tistega, ki »ni prišel, da bi mu

Prapodoba diakona je sveti mučenec Štefan. Ko so bili apostoli v jeruzalemski praskupnosti preobremenjeni zaradi številnih karitativnih nalog, so postavili sedem mož za službo pri mizah; teh sedem mož so potem posvetili. Štefan, prvoimenovani, je »poln milosti in moči« delal za novo vero in za reveže v skupnosti. Potem ko je bil diakon več stoletij le prva stopnja posvečenja na poti do duhovniške službe, je danes spet tudi samostojni poklic tako za tiste, ki živijo v celibatu, kot za poročene. Po eni strani je s tem na novo poudarjeno služenje v Cerkvi, po drugi strani pa so hoteli tako kot v pracerkvi duhovnikom ob stran postaviti stan, ki prevzema posebne pastoralne in socialne naloge Cerkve. Tudi diakonsko posvečenje posvečenega zaznamuje za vse življenje in nepreklicno

Vsak vernik na tem našem svetu mora biti žarek svetlobe, žarišče ljubezni, oživljajoči kvas v množici; in to bo toliko bolj, čim tesneje bo povezan z Bogom.

(sv. Janez XXIII.)

Značilna poteza v osebnosti našega Gospoda je njegovo usmiljenje z grešniki, ki so grešili bolj iz človeške slabosti in so se greha resnično kesali.

(Jakob Ukmar)

Bog spoštuje in celo podpira osamosvojitve človeka.

Nič ni ljubosumen zaradi njegovih zmag.

Vesel je, da hodi s svojimi nogami.

(Alessandro Pronzato)

SMEH JE POL ZDRAVJA

»Kaj bi moral storiti naš župnik, če bi hotel pridigati o skromnosti?« je mežnar vprašal ključarja.

»Pri maši bi moral biti najprej ofer, potem pa njegova pridiga,« mu je ta odvrnil.

Župnijska Oznanila izdajata župniji Zagorje in Trnje, odgovarja Niko Štrancar, župnik, Zagorje 113, 6257 Pivka, GSM 041/377-223 in www.tztz.rkc.si